

Laursen), som nu talte. Han mente, at efter det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede 7de Medlem for Svendborg Amt og mig, vilde den Borgmester i København, som har Ægteforeningssager under sig, faa Bunkebryllupper i ualmindelig stor Udstrækning. Men der staar i vort Ændringsforslag Nr. 1, 2det Stykke, til § 28: „I København kan vedkommende Borgmester autorisere een eller flere Personer til paa sit Ansvar at udføre de ham ved Indgaaelse af Ægteforening paahvilende Forretninger.“ Det er for Resten en Bestemmelse, vi ikke selv er Fædre til, men vi har taget den fra et Ændringsforslag, som det ærede Medlem selv har været med til at stille, og som staar i Betænkningen under Ændringsforslag Nr. 20, og der er slet ingen, der har tænkt sig, og navnlig ikke min Medforslagsstiller og jeg, at Borgmesteren skulde fare rundt i København til alle Kirker. Man er gaaet ud fra, at der blev til Raadighed et tilstrækkeligt Antal autoriserede Personer, der kunde møde med Protokollen i de Kirker, hvor Brudefolkene ønskede det; og det skal nok vise sig, at det vil gaa endda lettere i København end f. Eks. i Aarhus og Kolding, hvor der ikke gives Ret til at autorisere flere Personer. Saa det ærede Medlem kan være rolig for, at i København bliver det let nok at blive fri for Bunkebryllupper i den Forstand, det ærede Medlem tænkte paa.

N. Johan Laursen: Ja, jeg tror nu egentlig ikke, det er mig, der har misforstaaet Sagen, jeg tror, det er mig, der er blevet misforstaaet, for da jeg talte om Bunkebryllupper, talte jeg ikke om, hvad der vilde komme, men om, hvordan Stillingen er. Stillingen er den i Øjeblikket — det siger jeg til alle, som er begejstrede for almindelig borgerlig Ægteforening —, Stillingen er den, som ogsaa det ærede Medlem fra Stege (Jessen) bekræftede, at Borgmesteren i København stundom samler 40 Par paa een Gang, og saa besørger han det hele i en Hastighed. Det, som jeg gjorde opmærksom paa overfor de to ærede Ændringsforslagsstillere (J. Jacobsen og Jensen-Sønderup), var, at i en By som København indgaaes der en Mængde Ægteskaber i Løbet af en Uge; og naar Vielsen altsaa skal finde Sted enten i Brudens Hjem eller i en Kirke, og den skal forrettes af en enkelt, vil han faa meget travlt, eller ogsaa skal der antages et ikke saa ringe Antal Personer som Sted-

fortrædere, hvad ogsaa det ærede Medlem var inde paa.

Jensen-Sønderup: Det maa maaske være mig tilladt at gøre opmærksom paa, at ogsaa ved den Form for Ægteforening, som vi har foreslaaet, og hvor man i Stedet for Oplæsning og højtidelige Forespørgsler o. s. v. indskrænker selve Ægteforeningen til det simple, at de paagældende skal skrive deres Navn i en Protokol, vilde det, som det ærede Medlem (N. Johan Laursen) sagde han særlig tænkte paa — det forstod jeg bare ikke —, da han talte om, at Borgmesteren holder disse Bunkebryllupper, blive reduceret til saa lidt, at ingen vilde kunne tage den Forargelse af det, som de maaske nu gør. I hvert Fald vilde det gøre det hele langt simplere, saa ogsaa for saa vidt vil det være en Fordel at tage det, vi har foreslaaet.

Jessen: Jeg vil dog gerne gøre det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) opmærksom paa, at det ikke er slet saaledes, som han forestiller sig det med Hensyn til de borgerlige Vielser i København. Det er rigtigt, at alle Parrene samles i en Sal først, men derefter kommer hvert Par for sig ind til Borgmesteren for at blive ægteforenet der; saa det er ikke Bunkebryllup i den Forstand, man tager det, naar man taler om Bunkebryllup i Kirkerne.

Maa jeg lige gøre den korte Bemærkning, at jeg er ganske enig med det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) i, at Fremgangsmaaden vil tage meget mindre Tid og være meget mindre kompliceret paa den Maade, som han tænker sig Sagen ordnet paa. Og saa vil det kunne foregaa paa forskellig Tider; Parrene vil kunne møde og underskrive Protokollen, naar det passer dem, saaledes at det bliver muligt ganske at blive fri for disse Bunkebryllupper.

N. Johan Laursen: Det er ikke, fordi det i og for sig er saa vigtigt, men jeg vil dog tillade mig at spørge det ærede Medlem (Jessen), om Borgmesteren oplæser den Formaningstale, som han skal holde, for hvert Par for sig, eller om han ikke nøjes med at opløse den een Gang, naar han har faaet Brudeparrene samlet, saa de i Fællesskab skal høre paa den. Selvfølgelig vier han dem hver for sig, men saadan gik det virkelig ogsaa til ved de kirkelige Bunkebryllupper.